

פרשת תרומה - זכור

"והקמת את המשכן כמשפטו
אשר הראית בחר"
(שמות כ"ו ל')

המשכן בשממה
ויליאם הולמו האנט - צייר אנגלי 1890

משכן / אהרלה אדמנית

בבית ההבראה של החיים
הפרעה אחר הפרעה
מקבלת חדר לעצמה
מוצאת מטה מצעת
להניח ראש ענף
שלחן ערוך
לאכל ארוחה טובה
כסא מתנדנד
לקרא ספר טוב
מנורה מאירה
ללילה טוב
בלי שדים או צרות
ורוחות ומפלצות
ומחבלים ושודדים
רק תבת אוצרות זוהרים
סבא, שאבד אי שם בלבוב
חמש אחיות, ואח, והורים
אמר לי פעם בלבוב
שמשכן בראשי תבות
מטה, שלחן, כסא, נר
כמו שהיה לנביא אלישע
בעיר שנים
בבית האם הגדולה
שהבינה

שבת פרשת תרומה		ימי החול	
הדלקת נרות	17:11	זמן תפילין / טלית	05:22←05:28
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"כ)	08:00
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:04←09:08
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה	12:30, 13:30	מנחה וערבית	17:20
		שקיעה	17:36←17:32
צאת השבת	18:07	ערבית	20:10

שבת
שלום

המנורה של הנאורה

דגם "המנורה" המתואר בפרשת "תרומה" (כ"ה, ל"א-ל"ט), מגיע עם מפרט מדויק ומלא.

במקדש שלמה, לצד מנורת המשכן היו 10 מנורות: **"וְאֵת הַמְּנֹרוֹת חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וְחֲמִשָּׁה מִשְּׂמָאל לְפָנֵי הַדָּבָר זָהָב טָהוֹר..."** (מלכים א', ז'-מ"ט).

בחורבן בית ראשון (586 לפנה"ס) המנורות נבזזו או הותכו ע"י נבכודנצר מלך בבל. "שבי ציון" שהגיעו ארצה בעקבות 'הצהרת כורש', הקימו את בית המקדש השני והציבו בו מנורה חדשה.

אנטיוכוס הרביעי (אפיפנס), חמש בשנת 169 לפנה"ס את המנורה ואילו החשמונאים (המכבים) שטיהרו את המקדש, בנו במקומה מנורה חדשה מזהב. (קדמוניות היהודים י"ב-ז).

לאחר חורבן הבית השני (70 לספירה) המנורה נשדדה ונלקחה כשלל לרומא. היא הונצחה על גבי שער הניצחון על שמו של טיטוס שהיה המפקד בכיבוש ירושלים. בתבליט על שער טיטוס ברומא המתאר את תהלוכת הניצחון, ניתן לראות בבירור את המנורה בין השלל שנלקח מהמקדש בירושלים והגיע יחד עם העבדים השבויים עד לשערי העיר. נשאלת השאלה: האם המנורה בתבליט מתייחסת למנורה המקורית שהיתה במקדש? חז"ל סוברים שלא (מנחות כ"ח).

המנורה הוצגה לקהל "במקדש השלום" שבנה הקיסר אספסינוס (האבא של טיטוס) עם פריטי מקדש נוספים. יוסף בן מתתיהו מעיד בספרו "מלחמות היהודים" (ז'-ה'): "כאן שם אספסינוס גם את כלי הזהב ממקדש היהודים". בשנת 192 לספירה מקדש השלום עלה באש ומאז המנורה נעלמה.

עד כאן הסיפורים הידועים והמקובלים, ומכאן השערות שונות. לדוגמא: המנורה שרדה את כל התלאות והמלחמות עד לתקופתו של הקיסר הביזנטי קונסטנטינוס שלקח אותה בשנת 324 לספירה לבירתו החדשה: "קונסטנטינופול" (היום-איסטנבול).

נדלג על תיאוריות ללא ביסוס, של שבטים ברברים שבזזו את רומא ונטלו את המנורה ונדלג בזמן למאה ה-12.

במסע הצלב הראשון, המנורה הגיעה לירושלים. עם הכיבוש המוסלמי של צאלח א-דין, הטמפלרים החזירו אותה לאירופה. רק במאה 13, פיליפ הרביעי מלך צרפת, העביר את המנורה לאפיפיור והוא טמן אותה במרתפי הוותיקן. חלק מהציבור היהודי מאמין לתיאוריה זו ומשוכנע שהיא נמצאת שם היום.

האחים גבריאלי ומקסים שמיר עיצבו את סמל מדינת ישראל בדמות המנורה שהועתקה מקשת טיטוס. את שני ענפי הזית הם הוסיפו לסמל בהשראת הפסוק מספר זכריה (ד'-ג'): **"וְשִׁנִּים זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיָּמִין הַגֶּלֶה וְאֶחָד עַל שְׂמָאלָהּ"**.

מנחת קימלמן - קיבוץ ראש הנקרה

קובץ הלכות לחדש הפורים (קוראנה) תשפ"א

קריאת פרשת זכור, שבת פרשת תרומה:

- א. בשבת שלפני חג הפורים קורא המפטיר בספר דברים – 'זכור את אשר עשה לך עמלק' (שלושה פסוקים אחרונים של פרשת כי-תצא). יש אומרים שחיוב קריאת פרשה זו פעם בשנה היא מן התורה (שו"ע או"ח סי' תרפה, ז).
- ב. בעל הקורא צריך לכוון להוציא ידי חובה את השומעים בקריאת פסוקי 'זכור'. גם השומעים יכוונו לצאת בקריאת הקורא (מ"ב שם, ס"ק יד).
- ג. לדעת פוסקים רבים נשים פטורות מקריאת פרשת זכור, יש גם פוסקים המחייבים נשים, לכן נהגו הנשים לבוא לבית הכנסת לקריאה זו (יחווה דעת א, פד).

ד. קריאה נוספת של פרשת 'זכור' תתקיים בשבת בשעה 13:30 בבית הכנסת לפני תפילת מנחה.

- ה. מי שנמצא בבידוד או שאינו יכול להגיע לבית הכנסת לשמוע פרשת זכור, יקרא מתוך חומש בביתו, ללא ברכות, את פסוקי זכור. אם יכול להגיע לבית הכנסת ביום הפורים, יכוון לצאת ידי חובה בקריאת התורה בפורים – 'ויבא עמלק' (שו"ע או"ח סי' תרפה ז', ובמ"ב שם ס"ק טז).

תענית אסתר, יום חמישי, י"ג באדר:

- א. בשנת הנס, היה יום י"ג באדר יום המלחמה בשונאי ישראל. מנהג ישראל הוא להתענות ביום מלחמה כדי לבקש עזרה ולעורר רחמי שמים. זכר לתענית שהתענו היהודים בשנה ההיא, נהגו להתענות בכל שנה ביום זה. התענית היא גם זכר לשלושת ימי הצום שצויתה אסתר על כל יהודי שושן (שו"ע או"ח סי' תרפו, ב ובמ"ב שם ס"ק ב).
- ב. התענית מתחילה בעלות השחר (01: 5).
- ג. נשים מעוברות ומיניקות פטורות מתענית זו. גם נשים שנמצאות בתוך 24 חודשים ללידה – פטורות מהתענית (סי' תרפו, ב). גם חולה שאין בו סכנה (ומי שנמצא חיובי לקורונה גם ללא תסמינים) – לא יתענה (שם).
- ד. התענית מסתיימת לאחר תפילת ערבית וקריאת המגילה בליל פורים. מי שקשה לו להתענות עד לאחר קריאת המגילה יכול לטעום משהו ולשתות לפני הקריאה (סי' תרצב, ד ובמשנה ברורה ס"ק יד).

זכר למחצית השקל:

- א. בזמן בית המקדש היו נותנים כל איש ואישה מחצית השקל לקופת המקדש. כסף זה שימש לקניית קרבנות ציבור. ההכרזה לציבור להביא מחצית השקל נעשתה בר"ח אדר כדי שבר"ח ניסן יהיה אפשר להביא את קרבנות הציבור מהמגבית החדשה (משנה מסכת שקלים פרק א).
- ב. המנהג כיום הוא לתת 'זכר למחצית השקל'. את הכסף נהגו לחלק לצרכי צדקה ותלמוד תורה (סי' תרצד, א).
- ג. מנהג האשכנזים - מכיוון שבפרשת שקלים כתובה המילה "תרומה" 3 פעמים, נהגו לתת עבור כל אחד מבני הבית שלושה חצאי שקלים של המטבע המקובלת במדינה (למשל – משפחה בת 6 נפשות תתן 9 ₪). מנהג הספרדים - לתת עבור כל אחד מבני הבית מחצית השקל כערך השקל שבתורה. כיום סכום זה שווה ל 26 ₪ בערך (למשל – משפחה בת 6 נפשות תתן 156 ₪).
- ד. נהגו לתת את כספי 'זכר למחצית השקל' בתפילת המנחה של תענית אסתר (סי' תרצד, א).

ה. אם מחלקים את כספי מחצית השקל ביום הפורים מקיימים בכך גם את מצוות מתנות לאביונים (שם, ביאור הלכה ד"ה ליתן לפחות).

קריאת המגילה, יום שישי, י"ד באדר:

א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשמוע את קריאת המגילה פעמיים – בליל פורים וביום פורים. מטרת הקריאה היא לפרסם את נס ההצלה הגדול לו זכינו בימים ההם בזמן הזה.

ב. בעל הקורא מברך שלוש ברכות לפני הקריאה – 'על מקרא מגילה', 'שעשה ניסים', 'שהחיינו' (סי' תרצב, א). הקורא יכול להוציא את הציבור ידי חובה בברכות ובקריאה, וכן כל אחד מהשומעים יכול לצאת ידי חובה בברכות ובקריאה של הקורא (סי' תרצ, יד).

ג. ראוי שהשומעים יעמדו בשעה שהקורא מברך את ברכות המגילה (מ"ב סי' תרצ ס"ק א ובשעה"צ ס"ק א).

ד. אין לדבר ולשוחח באמצע הקריאה. כאשר האדם משוחח הוא אינו מאזין לקריאת המגילה, ואם הפסיד אפילו מילה אחת מהמגילה – לא יצא ידי חובה (סי' תרצ, ד).

ה. נהגו לקרוא כולם יחד בקול את ארבעת פסוקי הגאולה ('איש יהודי היה', 'ומרדכי יצא מלפני המלך', 'ליהודים היתה אורה', 'כי מרדכי היהודי'). בעל הקורא יחזור על פסוקים אלו כדי שכל הציבור ישמע אותם מתוך מגילה כשרה (סי' תרצ, יז).

ו. צריך לקרוא בנשימה אחת את עשרת בני המן. ונהגו להתחיל מ'חמש מאות איש...' עד 'עשרת'. בעל הקורא ימתין עד שהציבור יקרא ואז יקרא בקול מתוך המגילה (סי' תרצ, טו).

ז. מי שהחסיר מספר מילים, יכול להשלים אותן מהמגילה המונחת לפניו, ואפילו איננה כשרה (סי' תרצ, ג ובמשנה ברורה ס"ק ז).

ח. מנהג הכאת המן הוא מנהג קדום וחשוב, אך חשוב יותר לשמוע את סיפור המגילה, לכן נשתדל לשמור על המנהג בגבולות הטעם הטוב, כך שיתאפשר לשמוע את כל סיפור המגילה ברצף (סי' תרצ, יז ובמשנה ברורה ס"ק נט-ס). אלו דברי המשנה ברורה על קיום מצוות חינוך בהבאת ילדים קטנים לקריאת מגילה (סימן תרפט ס"ק יח): "ועכשיו, בעוונותינו הרבים, נהפוך הוא. שלבד שאינם שומעים אלא הם מבלבלים שגם הגדולים אינם יכולים לשמוע וכל ביאתם הוא רק להכות את המן ובה אין האב מקיים מצות חינוך כלל. ובאמת מצד מצות חינוך צריך כל אב להחזיק בניו הקטנים אצלו ולהשגיח עליהם שישמעו הקריאה וכשיגיע הקורא לזכור שם המן האגגי רשאי הקטן להכותו כמנהגו אבל לא שיהיה זה עיקר הבאת הקטן לבית המדרש".

ט. בסוף הקריאה לאחר גלילת המגילה יברך בעל הקורא ברכת 'הרב את ריבנו' (סי' תרצ, יז). אין לדבר עד סיום ברכה זו. הקורא את המגילה לבני ביתו ללא מנין לא יברך ברכת 'הרב את ריבנו'.

י. את המגילה יש לקרוא על הסדר ולא למפרע, לכן מי שאחר לקריאה והחסיר כמה פסוקים, לא יכול להשלים לאחר מכן את הפסוקים שהחסיר. עליו לשמוע את המגילה מהתחלה (סי' תרצ, ו).

יא. בברכת 'שהחיינו' בקריאת היום יש לכוון גם על שאר מצוות היום (משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים).

יב. מי שנמצא בבידוד, ישמע קריאת מגילה מאחורי הדלת או מהחלון. אי אפשר לקיים את מצוות קריאת המגילה בשמיעה ממכשירים אלקטרוניים.

קריאת מגילה לנשים:

א. אישה יכולה לקרוא את המגילה, ולכל הדעות אף להוציא נשים ידי חובתן.

ב. על פי פסק הרמ"א נשים אינן חייבות בקריאת מגילה אלא בשמיעה בלבד. לכן תברכנה לפני הקריאה "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו **לשמוע מגילה**" (סי' תרפט, ב).

ג. עשר נשים שקוראות יחד את מגילה נחשבות כציבור, לכן תברכנה לאחר הקריאה ברכת 'הרב את ריבנו' (יביע אומר ח', או"ח נו; ציץ אליעזר יג, עג).

מתנות לאביונים:

א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים.

ב. גובה מינימלי למתנה הוא שווה פרוטה. אמנם יש שחייבו לתת מתנה בשווי סעודה. וכל המוסיף – הרי זה משובח (משנה ברורה סי' תרצד, ס"ק ב).

ג. כל מי שנותן מכספו לוועדת הצדקה של הקיבוץ עבור מתנות לאביונים, יקיים את מצוות היום ע"י שליחים. המתנות יחולקו ביום הפורים למשפחות נזקקות באזורנו.

משלוח מנות וסעודת פורים:

א. כל איש ואישה שהגיעו לגיל מצוות חייבים לשלוח משלוח אחד הכולל שתי מנות לאיש או אישה ביום הפורים על מנת להרבות אהבה ושמחה בינינו. תקופת הקורונה לא מאפשרת מפגשים פנים אל פנים. מצוות משלוח מנות היא הזדמנות לחדש קשרי ידידות.

ב. המשלוח צריך להכיל שני מיני מאכלים שונים (ואפילו אם ברכתם דומה הם נחשבים כשני מינים, כמו עוגה ובייגלה). בקבוק יין או משקה אחר נחשב גם הוא כמנה. את משלוח המנות יש לשלוח ביום ולא בלילה (סי' תרצה, ד).

ג. אבֵל חייב בכל מצוות היום. נהגו שאין שולחים מנות לאבֵל בתוך י"ב חודש על אביו או אימו, ומותר לשלוח למשפחתו (סי' תרצו, ו).

ד. **מי שנמצא בבידוד** ולא יכול לצאת מביתו יקיים מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים על ידי שליח.

ה. כדאי וראוי להרבות יותר במתנות לאביונים ממשלוח המנות ומסעודת הפורים (רמב"ם הלכות מגילה פרק ב, יז).

ו. סעודת הפורים שאכלה בלילה לא יצא ידי חובתו, שכך הוא לשון המגילה **ימי** משתה ושמחה. אמנם נהגו להרבות בסעודה גם בלילה (סי' תרצה, א).

ז. בברכת המזון (וכן בתפילה) יש להוסיף 'על הניסים'. מי ששכח יכול להוסיף בסוף ברכת המזון 'הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כשם שעשה לאבותינו...'. אם שכח גם שם – לא יחזור לברך (סי' תרצג, ב וכן סי' תרצה, ג).
 ח. השנה, שפורים חל ביום שישי, יש להתחיל לאכול את סעודת פורים לפני חצות היום (11: 54) בגלל כבוד השבת.
 ט. ראוי להרבות בשתיית יין בסעודה זו, זכר לנס המגילה שהתרחש כולו סביב למשתאות היין. מי שידוע ששתייה כזו תגרום לו להתנהגות שאיננה ראויה – ימעיט בשתייה (סי' תרצה, ב. ביאור הלכה שם ד"ה עד דלא ידע).

'ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר' – כן תהיה לנו!

הרב ארי' סט

ריאיון בלעדי ל"עלים"!

סיפורן של הנהגות שהביאו ללכידת כנופיית "אנבי האבוקדו"

בערב שבת האחרון הלכנו לבקר את אור זיו, חברתנו היקרה שחולה בקורונה, אנחנו בחוץ עם מסיכות מרחוק והיא בחדרה עם מסכה.

דיברנו ופתאום אור אמרה שהיא רואה דמות על הגדר. הסתכלנו ואכן ראינו דמות גדולה, לבושה בחולצה אדומה, מתרוממת מהשיח ומתכופפת כמה פעמים.

מיד הזעקנו את אבא משה ואת אבא ליאור, שלקחו פיקוד. הם יצרו קשר דרך אריאל סאסי עם השומר אייל, וכיוונו אותו לעבר הדמות שמחוץ לגדר. ליד הדמות חנה רכב גדול ובו אדם נוסף, וברכב שלל רב, ארגזים עמוסים באבוקדו ממטעי סעד. המשטרה הוזעקה למקום להמשך הטיפול.

בהמשך השבוע חקר אותנו שוטר מג"ב שלקח מאתנו עדות בשביל להעמיד את הגנבים לדין כחלק מהמאבק החשוב למניעת הפגיעה בחקלאים.

למדנו שכדאי לפקוח עיניים ולפעול וגם ש.. אין על אבוקדו סעד!

נצאנה אברהם, אור זיו והדס אייל

נקיון כתיב לפסח

בבכל שנה, אנו מתארגנים לעזרה לוותיקים בנקיונות לפסח ע"י בחורי ישיבה (בתשלום).

ההרשמה תעשה אצלי. מוזמנים לפנות אליי בטלפון עד כ"א אדר (5/3).

כת-עמי' אולדנברג 052-3934604

נולדתי בין שני הנהרות הגדולים,

בארץ הקוצים, בין הנהרות,

ושם הנהר האחד בשור, הוא סובב את רמת נגב, ושם השני גרר,

הוא הולך מהרי הגורל וחוצה את שתיים שלוש שתיים ובא עד הים הגדול.

גדלתי בין שני הנהרות החרבים,

בשדות הדרדר והחוח והברקן והשמיר,

וקוץ המדבר המצוי, וקוץ המדבר הנדיר, והסילון.

הלכתי בשדות הקוצים, בין הנהרות:

צבאות עולם צעדו כאן באביב, למרגלות התלים החרבים, ונמלטו בקיץ

מעמם החם או מאימת הקוצים, חילות שנער ואכד ואדום וניו וילנד צעדו כאן

עד שהשמש הממם. הידעו את ריח פריחת האקליפטוסים

במאי, את ריח הפרדס הקיצי, את ריח היאוש בשערי עזה?

הידעו את הרכות הבלתי משגת הזו בין ערבים, בין הנהרות,

וריח החטה הנקצרת, וריח הקומבין המדומם את מנועיו

וריח הקש בלילה בלילה נושם את הטל.

נולדתי בין שני הנהרות הגדולים:

הגרר, ההולך ונגרע משנה לשנה, ממשאבה למשאבה,

והבשור: דה מייטי ריבר הבשור, הנהר הנשבר אל הים הגדול, נהר

המיוקן העתיק הנגזל מהורתו, ואף על פי כן ואף על פי כן.

גדלתי בין הנהרות, לאורך מגדלי השמירה. נסיכי מצרים

סמנו את הגבול בחלוקי הנחל: מכאן לנהר הגדול גרר, ומכאן לנהר

הגדול בשור, ומכאן לים ומכאן להרים.

מִמְעוֹף אֲוִירוֹן הַמְצֵלְמוֹת הַחֹרֶף אֶת הַשָּׁמַיִם הִלְכוּ וּבָאוּ הַצְבָּעִים. בְּעֵתָם.

תָּמִיד הַפֶּלֶא הָזֶה: בְּעֵתָם. קוֹצִים וְקוֹצִים וְשֵׁשׁ דְּקוֹת הַשְּׁתָאוֹת יִרְקָה

מִלּוֹא רֵאוֹת הָאֲדָמָה. שְׂאֲרָה בְּסוּתָהּ וְעֹנְתָהּ לֹא יִגְרַע הָאֵל, אֲדָמַת הַלֵּס הָאֲהוּבָה,

בֵּין שְׁנֵי הַנְּהָרוֹת. בְּסוּתָהּ קוֹצִים. עֹנְתָהּ קוֹצִים. שְׂאֲרָה — עֲנֵן עֵשָׂן וְאַשְׁפֹּתוֹת.

גְּדֻלָּתִי בֵּין שְׁנֵי הַנְּהָרוֹת הַגְּדוֹלִים, בְּאֶרֶץ הַקּוֹצִים. וְשֵׁם הָאֶחָד

בְּשׁוֹר הוּא הַהוֹלֵךְ מֵרְמַת נֶגֶב, וְשֵׁם הַשְּׁנִי גֶרֶר הַנִּשְׁבֵּר אֶל הַיָּם.

מתוך הספר "האלכסון של אמש" שיצא בימים אלו בהוצאת הקיבוץ המאוחד.

(המשורר ישראל נטע – חתן פרס יהודה עמיחי לשירה, הוא חבר בארי)

הביא לדפוס – הנזי, פסל "ניחוח" הבית

פרשת תרומה-זכור – ח'דות א' ב'

הפרשה פותחת בציווי המיוחד 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם'. בני ישראל מצווים לבנות משכן בו ישרה הקב"ה את שכינתו. התורה מפרטת את תכנית הבניה כולה. מחומרי הגלם ועד התכנון המדויק של כל כלי וכלי: ארון הברית, שולחן לחם הפנים, מנורת הזהב ומזבח העולה. השבת, שבת שלפני חג הפורים, נקרא בספר תורה שני את פרשת 'זכור'. החובה לזכור את מה שעשו עמלק לעם ישראל מייד לאחר היציאה ממצרים. עם ישראל, עם של עבדים שיצא לחירות לאחר מאות שנות עבדות, זכאי לקבלת פנים נעימה מכל אומות העולם, אלא שעמלק מחליט להילחם בו. האם תדעו מדוע קוראים את פרשת זכור בשבת שלפני פורים?

הרב ארי'

א – צמר צבוע באדום	ל – לפרשת זכור: השלימו – "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים"
ב – כינוי למוטות בהם נשאו את כלי המשכן	מ – עשויה כולה זהב טהור
ג – מעטר את מנורת הזהב (רמז: נמצא על שולחן השבת)	נ – מזבח העולה מצופה בה
ד – לפרשת זכור: שם פגע עמלק בבני ישראל	ס – היום הוא כלי בישול. בפרשה הוא מכלי המזבח (למה הוא משמש במשכן?)
ה – לפרשת זכור: כינוי לחלשים, חסרי כח	ע – מהם עשו את הארון, השולחן והמזבח
ו – השלימו: "לי מקדש _____ בתוכם"	פ – כך נקראים קישוטי המנורה
ז – בו מצופה הארון מבפנים ומבחוץ	צ – צד, בלשון התורה (למשל, פרק כה פסוק יב)
ח – מספר קרסי הזהב שחיברו את יריעות המשכן (פרק כו פסוק ו)	ק – התבנית שבה אפו את לחם הפנים (פרק כה, פסוק כט)
ט – בהם הוכנסו המוטות כדי לשאת את כלי המקדש	ר – לשולחן לחם הפנים יש ארבע כאלה. לאדם רק שתיים.
י – מערב	ש – עליו מונח לחם הפנים
כ – 'ירק גינה' שנמצא במקדש על ארון הברית	ת – חיה מיוחדת שהעור שלה שימש כיסוי למשכן (פרק כו פסוק יד)

מתנות לאביונים – לקראת פורים תשפ"א

"מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמחה לב האומללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז) 'לְהַחֲיֹת רוּחַ שְׁפִלִים וְלְהַחֲיֹת לֵב נִדְבָאִים' " (רמב"ם, הלכות מגילה ב, יז)

השנה, בצל משבר הקורונה, מקבלת מצוות 'מתנות לאביונים' משמעות מיוחדת. מעגל מחוסרי העבודה התרחב ורבים מבקשים תמיכה וסיוע כלכלי. לקראת חג הפורים הבעל"ט נתאגד יחד ונקיים את מצוות 'מתנות לאביונים' בקהילתנו בצורה הראויה. עיקרה של מצווה הוא לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים (כך דייקו חז"ל מלשון הפסוק במגילת אסתר ט, כב: '... וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיּוֹנִים'. 'מתנות' – בלשון רבים, וכן 'אביונים') על מנת שיוכלו גם הם ליהנות ולשמוח בחג, ולקיים את מצוות סעודת הפורים ושמחת החג כהלכתה.

כסף הניתן בקופת הצדקה בחג הפורים, ומחולק לנזקקים לאחר החג – לא מימש את ייעודו. לכן, נתחיל לאסוף את הכסף בהקדם, על מנת שיהיה בידנו בצורה מרוכזת, לפני פורים. בכסף שייאסף נקנה מוצרי מזון שונים, ונארוז אותם, השנה עם ילדי החטיבה, כסלי מזון. כך נוכל להרגיש שותפים מלאים בעשיית המצווה עצמה, ולא להסתפק רק במתן הכסף. את סלי המזון נחלק למשפחות נזקקות ביום הפורים עצמו בשיתוף עם מחלקת הרווחה במועצה וכל איש ואישה אשר ידבנו ליבם.

חג פורים הנוכחי מצומצם בפעילויות. זו הזדמנות טובה להרחיב את עשיית החסד. ע"י מצוות מתנות לאביונים יורחבו מעגלי שמחת החג הקהילתיים וישפיעו על מעגלים רחבים יותר, ובעז"ה תתעצם השמחה גם אצלנו – הנותנים, כדברי שלמה המלך במשלי (יח, טז): "מִתֵּן אֶדָם - יִרְחִיב לוֹ".

אז מה לעשות?

1. **מזומן** - כסף מזומן ניתן להעביר לידי הרב ארי או להפקיד בקופת הבית בחשבון ועדת צדקה.
 2. **העברה בתקציב** - אפשר לגשת ל'שובד' של 'פתקי התקציב', לבחור **פתק ירוק** ולכתוב עליו את שמכם, מספר התקציב שלכם והסכום שאתם מעוניינים לתרום (יש לציין על הפתק הירוק 'עבור מתנות לאביונים') ולשלשל את הפתק לתיבה שליד לוח המודעות.
- את סכומי הכסף שייאספו בקופה שבבית הכנסת במהלך חג הפורים, ואת הכסף שיישאר מתרומותיכם נוסיף לתרומות שיחולקו לקראת חג הפסח.

נהגות ונהגים שמעוניינים לזכות במצוות החלוקה ביום הפורים (שישי ב 9:00 מרחבת הקייטרינג)
מוזמנים לפנות לרב ארי.

ואצת צדקה והרה ארי

אניר ואפרת לייכטר
 מלא טוב להולדת הבת יצאל חנה
 למחוקה ואיציק ולכל המשפחה
 איחולים אהבה ולחיים!

אתגייסות להאשיק את הדרך – גיוס המונים מהלף

מכינת צהלי ע"ש תמר אריאל ז"ל, מייסודם של מרכז יעקב הרצוג והקיבוץ הדתי, מציינת השנה את שנת ה-15 להיווסדה.

צהלי הוקמה ביוזמתה של גילי זיון חברתנו, שביחד עם מיכל נגן, נח חיות וצוות מופלא שעבד ביצירתיות ובאומץ, הפכו את צהלי מקבוצה קטנה של פורצות דרך, לתנועה המשנה את פניה של הציונות הדתית והחברה הישראלית.

צהלי היא מכינה מיוחדת בנוף המכינות: מצד אחד, בדומה לעולם המדרשות, עיקר היום הוא לימוד תורה, ומצד שני יש דגש גדול מאוד על חי קבוצה, ניהול עצמי והיכרות עם חברה הישראלית – בדומה לעולם המכינות הכלליות. שתי הקבוצות של המכינה (צהר והלל) פועלות בקיבוץ עין צורים, מדרשת רוני – מדרשה בצהלי, נמצאת במשואות יצחק. ביחד יש לנו השנה כ-100 חניכות.

בגיוסים של המחזור הבא, לקראת תשפ"ב הוצפנו בפניות. מצאנו את עצמנו נאלצות לדחות עשרות מועמדות מצוינות שפשוט לא היה לנו מקום עבורן, וזאת גם אחרי שסגרנו את האפשרות להירשם למיונים ממש בתחילת תקופת הגיוסים. כאב לב גדול במיוחד היה להשיב תשובות שליליות לאחיות של בוגרות יקרות שלנו.

הביקוש העצום השנה בוודאי קשור גם לקורונה, אבל אנחנו גם מזהות מגמה שאינה תלויה רק במצב הנוכחי. יותר ויותר צעירות דתיות מחליטות להתגייס לצה"ל. זאת עובדה. יותר ויותר בתי ספר שבעבר הס היה מלהזכיר שם את אפשרות הגיוס, פונים אלינו בבקשה להגיע אליהם כדי להסביר לתלמידות את החשיבות של שנת ההכנה לפני הצבא, ולקיומה של מעטפת מלווה בשירות. ההבנה הזו חודרת אט אט לעוד שכבות באוכלוסייה. גם מאות הבוגרות שלנו, ובנות סעד בתוכן! נושאות את הרוח של צהלי ובזכותן מגיעים אלינו עוד ועוד מועמדות. הגיוון החברתי בצהלי הולך ומתרחב מדי שנה, וכולל כמובן גם צעירות מהקיבוצים הדתיים, שתמיד משמחות אותנו בבואן. וכנראה שמשחו טוב קורה פה, בצהלי בעין צורים והלוואי ויכולנו לפתוח את דלתותינו לעוד צעירות.

במקביל, היחס לחיילות הדתיות משתנה בתוך הצבא ומחוצה לו. לא בכדי לפני שבועיים זכתה הרבנית מיכל נגן, ראש המכינה, להימנות בקרב 50 המשפיעים של הציונות הדתית של העיתון 'מקור ראשון'.

אנחנו בצהלי הבנו שאין לנו אפשרות לנוח על זרי הדפנה, ושיש לנו משימה. צהלי חייבת להתרחב, כדי שלכמה שיותר צעירות תהיה אפשרות למסגרת מעולה (כן, יש גאוות יחידה ☺) כמו זו שיש לנו להציע. אז התחלנו בכך שלקחנו על עצמנו להרחיב את הקבוצות של השנה הבאה עד קצה גבול היכולת (גם במחיר של קליטת חניכות ללא תקן, והוספת כח אדם נוסף כדי שהליווי האישי לא ייפגע) - אבל בעיקר להתחיל לתכנן ולבנות את הקבוצה הרביעית של צהלי. ולצורך כך נצטרך משאבים נוספים.

לכן, החלטנו לצאת לקמפיין גיוס המונים, שיתקיים בתאריכים ט-י באדר, 21-22/2.

נודה מאוד מאוד לשותפות שלכם, אנשי סעד בחיזוקה של צהלי.

כל תרומה תתקבל באהבה ובהערכה רבה. אפשר לפנות לטלפון 051-5122811 ונשלח לכם לינק לתרומה או עקבו אחרי הדף שלנו בפייסבוק "צהלי ע"ש תמר אריאל ז"ל" ושם יופיע דף הקמפיין (מומלץ לצפות גם בסרטון שהכנו), או בדף הפייסבוק האישי שלי (שרה) וכן גם לשלוח לי מסרון 050-3122201.

תודה ושבת שלום,

שרה צפרון, מנכ"לית מרכז הרצוג, וצוות צהלי

משלוח מנות קהילתי – איש לרעהו, ומתנות לאביונים

שלום לקהילת סעד,

לקראת פורים הממשמש ובא, ובעקבות מגיפה הקורונה הנמצאת אתנו כבר כמעט שנה, אנו מציעים השנה "משלוח מנות קהילתי" עם תוצרת מקומית משלנו (שמן זית, חומס, פופקורן, דבש ופטריות).

כל משפחה שתהיה מעוניינת להשתתף במיזם, ייגבה ממנה 100 ₪. היא תקבל משלוח אחד ותיתן משלוח אחד למשפחה אחרת בקהילה.

על מנת שנקיים את מצוות "איש לרעהו" ו"מתנות לאביונים", נחלק את הסכום שייגבה לשניים, חלק למשלוחי המנות בקיבוץ והשאר יופנה ל"מתנות לאביונים". את הכסף שייתרם ל"מתנות לאביונים" נעביר ל"חסד אמיתי" ע"מ לקדם את המפעל החשוב הזה.

היתרונות במשלוח שכזה הם:

1. לאחר חלוקת המשלוחים, יועבר סכום שיוגדר מראש ל"חסד אמיתי" וכך נשתתף כולנו במפעל החסד.
2. משלוח המנות יהיה מכובד ואחיד ללא הבדל מי השולח ומי המקבל.
3. נצמצם את חגיגות הממתקים.
4. שיתוף הנוער באריזות וחלוקת המשלוחים ובעשיית המצווה.

במהלך יום תענית אסתר יימסר לכל משפחה משלוח מנות אחד אותו היא תעביר למשפחה שקיבלה בפתק המצורף (ע"פ הגרלה).

במקום משלוחי מנות רבים, נקבל משלוח אחד, עם מוצרים איכותיים.

כמה הבהרות:

1. ההצטרפות למיזם תהיה עד ליום שני, י' באדר, 22.2.21, כדי שנוכל להתארגן בזמן.
2. למען הסר ספק, חוץ מהמשלוח הזה שיכול לחסוך ולהקל, חייב כל אדם לשלוח משלוח אחד עם שני מיני מאכל או משקה.

בכל שאלה נוספת - ניתן לפנות אליי.

רננה יצרי

0528780331

לחצית ומתניה אולן
ללאה ואשה אולן, ולכל המשפחה
מלף טוב עם הצטרפותה של ליליה-רוז למשפחה
בתם של צארי ושירה אולן בארה"ב